

Anmälan till KU

2019-02-01

Under en konferens i Helsingfors uttryckte utrikesminister Margot Wallström sig i mycket skarpa ordalag om Storbritanniens hantering av utträdet ur den europeiska unionen. Hon sa att hon "inte kan förlåta dem för detta", att deras hantering av frågan var "farlig" och "dåligt hanterad", att "jag anser att de begått ett historiskt misstag och skapat ett problem för oss alla", att "Vet ni vad? Detta beror på dåligt politiskt ledarskap som pågått under väldigt lång tid i Storbritannien. Jag såg det under min tid som EU-kommissionär ... det fanns ingen som försvarade deras [Storbritanniens] medlemskap i EU". Hon sa också att "Du ska inte lova en folkomröstning om du inte förbereder dig ordentligt".

Wallströms ord är ett angrepp på inte bara den nuvarande regeringen i Storbritannien, utan även tidigare regeringar. Hon började sin tid som kommissionär 1999 och kritiserar genom sina uttalande indirekt fyra avgångna och en sittande brittisk premiärminister. Wallström lägger sig i en brittisk inrikespolitisk angelägenhet och genom sitt oförsiktiga uttalande kan hon skada processen med ett brittiskt utträde. Genom åren har Sverige och Storbritannien varit nära allierade och den relationen kommer vara fortsatt viktig även efter ett utträde. Den försvåras om det uppfattas att den svenska regeringen är fientligt inställd till inte bara nuvarande brittiska politiker, utan det politiska styret de senaste 20 åren.

Inom utrikespolitiken är så kallad uttalandepolitik en viktig del. Regeringen formar sin utrikespolitik mycket genom just de uttalanden den gör, att verka utrikespolitiskt är att göra något genom att säga något. Att utnyttja uttalandepolitik eller så kallade performativa uttalanden har också varit en central del av regeringen Löfvens utrikespolitik, företrädd av Margot Wallström. Ett tydligt exempel är den så kallade feministiska utrikespolitiken, som regeringen varit mycket angelägna att framhålla.

Konstitutionsutskottet uttalade i bet. 2015/16:KU20 att de ville "understryka vikten av att utrikesministerns uttalanden till sitt innehåll är så formulerade att de inte leder till missförstånd eller ger upphov till motstridiga tolkningar.". Granskningen gjordes efter att utrikesministern gjort en rad uttalande om Israel och Palestina som anmälaren inte ansåg var lämpliga. Utskottet konstaterade att uttalandena missförstås och var känsliga för utländsk stat. Utskottet konstaterade också att "utrikesministerns uttalanden [måste] anses ha särskild auktoritet när det gäller regeringens hållning i en utrikespolitisk fråga".

Jag begär därför att Konstitutionsutskottet ska granska om utrikesministern har brutit i sin roll som utrikesminister genom sin ovan beskrivande uttalandepolitik.

Lars Adaktusson (KD)